

עין משפט
נר מצוה
כ:

ת אימא שירא לחוד וש
אב"י הוו קאזלו בפקד
לאב"י היינו אידן דת
ממרינא דבני בני:
מאי היא אילימא אס
תא דארבא תנא י'הוסי
ויו"ן שער איחרכי מ
אן פסול פתילות מכ
מהו דתימא לפתיל
נא פסולתא דיפתא ע

ה' אין מדליקין יא"ן
בלבש ולא בחוסן ולא
זאורין ולא בפחילה
על פני המים ^{י"א} ולא
בשמן קיק ולא בשמן
בבבל ^{י"ב} נחום המודי
מבושל וחכ"א אחד
וושל אין מדליקין בו;
א שובא דראור עין
א דאית ביה: ולא
ית של פשתן אמר ליה
חסון לנעורת ^{י"ג} (מכלל
אלא אמר אבי" כיתנא
בכלך: אמר שמואל
ימא ואמרי ^{י"ד} (לה)
וק בר זעירא אמר
יחבי קמיה דרבנא
גא חזיה דהוה לביש
הינו בלך דתנא א"ל
רבינן קד דמיתבי
דיקין חיבין בציצית
א פרנדא לחוד ^{י"ה}: ולא
דטמוריתא חזינהו
אמר ליה ההיא עין
א בפחילה המורכב:
ותא דחרצי אפרוכי
עליהן של צמר ושל
ד: ולא בופת: זפת
ואילך פסול שמנים
נמי לא חזיא קא
וה פסולתא דרובשא
למאי

נִשְׁמָה (דף טו): מַעֲכָא.
מִיּוֹ מֵאוֹתוֹ כֵּלָךְ: שִׁירָאִים.
וְיוֹ מַעֲיָקָר הַמָּשִׁי: סִירִיקוּן.
הַדָּךְ הַמִּתְפַּלֵּל וּמֵאִי
לֹא צִמְקוֹמֵט "ד"ש:
וְלֹא כְמֵאֵן דְּאִמֵּר
וּפְשָׁתִים דְּוָקָא חִיבִין

[illegible]

לעזי רש"י
 יטלסובל"א. שלף.
 שטוי"ם (איטשטוי"ם).
 לש.
 ולש"א. טוב (צמת).
 רברי (קרפריי). הוציא
 סכן. החיד.
 [מלוצייל].
 יש זול. פסולה משי.
 דיש. שאריות (של משי)
 הם שזורקים.
 ורטיאיה. סופה.
 תרטי (תורטיט) (כהנ)
 כית. עטרי.

מפני האור ואין דולק כלל
ל שמים. שלא יתן חתיכת
יו שאנו עושין: מהו דסימא
ל כשמן והוא עיטור (א):
למקח